

[Arne Melchior]

forstår ved det. Det kan jeg sådan set godt forstå, for det kan man skrive vældige folianter om og alligevel ikke få noget brugbart instrument for en censurinstans eller kontrolkomité eller kulturpave, eller hvem der nu skulle påtage sig den endelige afgørelse i de enkelte tilfælde. Men da man altså selv giver afkald på at definere, hvornår en film er en voldsfilm, må man vel nok dermed have tilkendegivet, at man heller ikke forventer, at andre skal være i stand til at komme med en sådan definition, og derfor forbyder forslaget sig selv – med al afstandtagen fra vold in mente. Jeg vil endda hævde, at man vil kunne lave film, der bruger bibeltekster som forlæg og følger disse forlæg meget nøjagtigt, men med god ret vil kunne betegnes som voldsfilm, eftersom der jo forekommer megen vold i Bibelen. Så umuligt er det at lave en afgrænsning; derfor er der her tale om et klart ønske om censur, og det må vi afvise pure.

Teoretisk kunne man jo godt tænke sig at forbyde noget, man ikke vil have. Vi har forbud mod skydevåben f.eks., selv om det vel også kreerer et vist sort marked, dog ikke af det omfang, vi ville få, hvis der var forbud mod disse filmkassetter. Men det er klart, at vi har en mulighed for at definere, hvad et skydevåben er, vi har endda i spørgetiden for nylig været inde på slangebøsser i den forbindelse. Men det er totalt umuligt at skelne en voldsfilm fra en ikke-voldsfilm, og derfor tror jeg såmænd, det er lidt på skrånt, når en række ordførere har sagt, at de til og med glæder sig til at drøfte disse ting nærmere i udvalget. Må jeg have lov at spå, at der ikke vil gå ret mange minutter med drøftelsen af dette forslag i udvalget?

Bilgrav-Nielsen (RV):

På vegne af hr. Bernhard Baunsgaard, som er vores ordfører, skal jeg meddele, at vi ved denne behandling som ved tidligere af samme karakter må meddele, at vi ikke tror, at vejen er forbud. Vi deler den opfattelse, at det er et nyt problem, vi møder her i form af videobånd, men jeg mener, man bør erindre sig, hvad en kendt undersøgelse, en meget diskuteret undersøgelse, har vist, at børnene mere end af selve filmens indhold er afhængige af de omgivelser, de befinder sig i, det selskab, de er i, mens de ser den, og derfor

er jeg meget enig med hr. Brøndsted i, at vi nok skal opfordre voksne i klubber, i skoler og først og fremmest i hjemmene til at se eksempler på disse ting sammen med børnene og få dem diskuteret igennem.

Jeg må tilstå, at jeg engang for nogle år siden havde en tilbøjelighed til at se stort set alle de krigsfilm, jeg kunne opdrive. Jeg vil ikke påstå, at jeg blev mere tilhænger af krig af den grund, snarere tværtimod. På samme måde tror jeg det er med voldsfilm af anden karakter; det drejer sig om at få dem debatteret og diskuteret igennem. Derfor vil jeg anse det for at være en af de væsentligste pædagogiske opgaver i denne sammenhæng, at filmene bliver taget op til debat i klubberne og i skolerne, fremfor at man ligesom holder dem skjult og afviser de unges ønsker om at få dem. Forbud er ikke vejen, det vil kun gøre det endnu mere spændende, og så er vi ude i en situation, hvor vi nok snarere afskærer en debat med de børn og unge, der måtte have et ønske om at se disse film, end fremmer den.

Poulsgaard (FP):

Jeg er desværre bange for, at hr. Arne Melchior får fuldstændig ret: der vil ikke blive brugt mange minutter på dette i udvalget. Vi kender det med disse private forslag, og det kan jeg i hvert fald kun beklage.

Mit partis ordfører har givet glimrende udtryk for flertallet af fremskridtspartiets medlemmers stilling, men vi er nogle få stykker, og til dem hører undertegnede, der vil slås sammen med kristeligt folkeparti for dette forslag. Vi har ikke store chancer for eller meget håb om, at det lykkes, men vi synes i hvert fald, at det er en ting, vi bør og skal se på.

Somme tider får jeg tilsendt nogle blade, og vi har mange blade i dette land, som jeg ved at dette tings medlemmer aldrig nogen sinde ser. Jeg kan nævne et blad som *Aktuel Reportage*, noget enormt svineri, hvor man kan se side op og side ned: videobånd på videobånd, vold på vold, kassette på kassette, og der er en stor køberskare til al den slags ting. Jeg vil ikke opfordre folketingets formand til at lade tinget abonnere på alle de blade der, men der foregår ting, som alt for mange unge desværre har alt for let ved at komme i kontakt med, og derfor skal mit